

Índex

Carta del President <i>Letter from the President</i>	1-2
Nou Consell <i>New Board</i>	3-6
Actes del Casal	6-12
Bústia	13-15
Nous Socis i Becaris <i>New Members & Fellows</i>	15
Notícies <i>News</i>	16-19
Article	20
Poemes <i>Poems</i>	21
Cuina <i>Cuisine</i>	22
Treu la Llengua	23-25
Entrevista <i>Interview</i>	26-28

Carta del President

Amb aquest Butlletí us escric, estimats lectors, per primera vegada, com a president del Casal. Espero que desd'aquesta nova tribuna puguem iniciar plegats una bona i interessant conversa sobre com millorar, si cal, la nostra associació i amb això les nostres activitats socials i culturals. Com totes les bones converses cal un intercanvi d'idees. Digueu-me quins temes us agradaria que tractéssim, quines coses us preocupen, quines noves direccions, quins nous projectes creieu que hauríem d'emprendre.

Porto una llarga història al servei del Casal. Vaig tenir la sort d'estar present al primer berenar que es va organitzar al Rancho Domínguez en la tardor del 1981 quan les llavors del que hauria de ser el Casal dels Catalans de Califòrnia es van plantar. Aquell berenar va ser per mi inoblidable. Portava molts anys vivint a Los Angeles sense haver sentit gairebé mai una paraula en català. I ara, em trobava, de sobte, com per encanteri, amb moltes persones que compartien una llengua i una trajectòria cultural de vida similar a la meua. Em vaig sentir de seguida entre família.

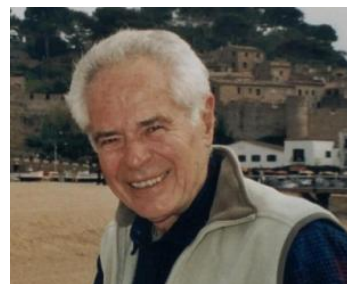
Naturalment aquella mateixa tarda es va parlar de tornar-nos a veure d'una manera més sovint i periòdica... I així va néixer el Casal. En aquella època érem el primer de Califòrnia i gairebé dels Estats Units. Es volia formar grups similars a San Francisco i a San Diego. Entre els que ens reuníem aquella tarda hi havia una família de San Francisco i una altra de San Diego – ells podrien ser els representants per començar a formar-los. Per això ens vam donar un nom tan ambiciós com el de Casal dels Catalans de Califòrnia.

En el 1983 vam celebrar la primera assemblea de socis del Casal al Rancho Dominguez, es van discutir i acordar els primers estatuts i es va elegir el primer Consell. Des de llavors s'han celebrat cada any els Aplecs de Primavera i de Tardor, les assemblees de socis i s'han portat a terme una llarga llista d'activitats culturals i socials.

Quan penso en el Casal penso en cares de persones. Penso en els presidents que m'han precedit: en Ramon Martí, en Joan Bertran, en Jordi Garcia-Buscató, en Pere Balsells, en Carme Roig. Cadascun d'ells ha fet contribucions importants i amb el seu entusiasme, lleialtat, amor a Catalunya i esperit de sacrifici ens han inspirat a tots. Però penso sobretot amb tants d'altres que tan generosament han donat el seu temps i el seu esforç per que les nostres activitats es realitzessin amb bon èxit. Són cares que no han estat reconegudes com es mereixien però que sense elles el Casal no existiria. Han estat el cor i l'ànima del Casal. Moltes d'aquestes persones ja no les tenim entre nosaltres. Alguns s'han mort, d'altres s'han traslladat. Però també d'altres han anat arribant. D'aquesta manera, com la vida mateixa, el Casal es va renovant.

La veritat és que el Casal és una entitat que existeix perquè les persones li donen vida. Per altra banda, no hi ha cap garantia, cap llei, cap mandat diví, que assegurí la vida del Casal. De la mateixa manera que es va formar es podria dissoldre. Es dissoldria per falta de interès amb les nostres activitats o de persones disposades a sacrificar-se per realitzar-les. De vegades, sembla que la supervivència del Casal depèn de dos o tres persones convençudes de que el Casal val la pena. Les circumstàncies que van donar lloc a la formació del Casal també han evolucionat. Avui, vulguis que no, vivim unes altres realitats.

Amics i amigues expliqueu-me doncs, si estimeu al Casal, què hem de mantenir, quines noves direccions cal emprendre per assegurar que una nova generació de catalans i amics de catalans de Califòrnia pugui continuar trobant en el Casal la gran família de que tots formem part.

Pere Garriga, President

Casal dels Catalans de Califòrnia

PO Box 91142,
Los Angeles, CA 90009

Tel. +1 310 640 88 47
pcgarriga@cs.com
info@casalcalifornia.org
www.casalcalifornia.org

Crèdits

Editora en cap
Ornella Torralba

Co-editor
Pere Garriga

Correctores
Eva Aymamí
Anna Torrents

Traductors
Laia Vicens
Pere

Becaris
Fernan Saiz
Eric Gustran
Eronica Nieves
Miguel Izquierdo
Sergi Perez
Javier Rodriguez
Santiago Anay

Col.laboracions
Anna Batet
Joan Comellas
Josep G LLauradó
Carme Roig
Laia Vicens
Anna Preston-Roig

Disseny
Ornella Torralba

Les opinions expressades al Butlletí són
les dels autors/res dels articles

Amb el suport de la:

Letter from the president

With this Butlletí I write, dear reader, for the first time, as president of Casal. I hope that from this new podium we may start together a good and interesting conversation on how to improve, if necessary, our association and with this our social and cultural activities. As in all good conversations we must have an exchange of ideas. Tell me which matters you would like us to discuss, what are your worries, which new directions, which new projects you would like to see us undertake.

I have a long history with Casal. I was lucky enough to attend the first picnic which was held at Rancho Domínguez in the autumn of 1981 when the seeds of what was to be our Casal dels Catalans de Califòrnia were planted. That picnic was, for me, unforgettable. I had been living in Los Angeles for many years without hardly ever having heard a word of Catalan. And now, I found myself, all of a sudden, as if by some magic, together with so many others who shared a language and a similar cultural background as mine. I found myself immediately in the midst of my own family.

Naturally that same afternoon we talked about meeting more often and in a periodic manner. This is how Casal was born. At that time we were the first Catalan association of California and perhaps of the United States. We wanted to form similar groups in San Francisco and San Diego. Amongst us that day there was a family from San Francisco and another from San Diego- they could be the representatives of Casal in these communities. For this reason we gave ourselves the ambitious name of Casal dels Catalans de Califòrnia.

In 1983 we celebrated the first Members' Assembly of Casal at Rancho Domínguez. The new bylaws of our institution were debated and agreed upon and the first Consell was elected. From that time, every year, the spring and autumn Aplecs have been held, as have assemblies, and a long list of social and cultural activities.

When I think of Casal I think of people's faces. I think of those of the presidents who preceded me: in Ramon Martí, John Bertran, Jordi Garcia-Buscató, Pete Balsells and Carme Roig. Each of them have made important contributions to Casal and with their enthusiasm, loyalty, love for Catalonia and spirit of sacrifice have inspired each of us. But I also think of so many others who have given so generously of their time and efforts so that our activities might be successful. They are faces that have not been properly recognized as they deserved, but which, without them, Casal would not exist. They have been the heart and soul of Casal. Many of these persons are no longer with us. Some have passed away, others have moved to other places. But also, there are always new arrivals. In this manner, as life itself, Casal continues to be renewed.

Truth is Casal is an institution that exists because of the people that give it life. On the other hand, there is no guaranty, no law, no divine mandate, to insure Casal's existence. The way it was formed it could dissolve. It would dissolve because of lack of interest in our activities or because there were not some ready to put in the effort to realize them. Sometimes it seems that

Casal's survival depends on two or three people convinced that Casal is worth while. The circumstances that brought about the founding of Casal have evolved. Today, whether we like it or not, we live in new realities.

Therefore, friends tell me, if you love Casal, that which we should retain, what new directions should be undertaken to insure a new generation of Catalans and friends of Catalonia may continue finding in Casal the great family to which we all belong.

Pere Garriga, President

Nou Consell New Board

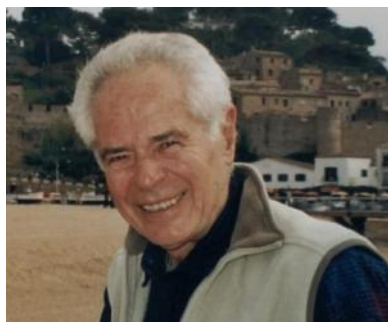
PERE GARRIGA (president)

He sigut soci des de que es va fundar el Casal el 1983 i he servit primer de membre de la comissió del Butlletí en el 1984 i després de secretari, des de 1986 al 2008.

Sóc nascut als EUA de pares catalans, refugiats de la Guerra Civil espanyola. En acabar la Segona Guerra Mundial la família va tornar a Barcelona on vaig cursar el batxillerat. Després vaig tornar als EUA a estudiar telecomunicacions i des de 1962 he viscut contínuament a Califòrnia treballant en la indústria de l'espai. Sóc pare de dues noies i avi satisfet de tres nens i una nena.

I've been a member since Casal was founded in 1983 and have worked for Casal first as a part of the Butlletí committee in 1984 and later as secretary since 1986 to 2008.

I was born in the US of Catalan parents, refugees from the Spanish Civil War. At the end of WWII the family returned to Barcelona where I studied high school. Finally I returned to the US to study electrical engineering and since 1962 have been living in California working as an aerospace engineer. I am the father of two girls and now a happy grandfather of three boys and one girl.

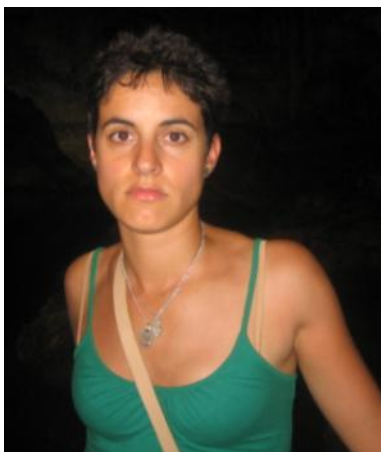

LAIA VIVENS-FUSTE (vice-presidenta)

Soc mig de Barcelona i mig de L'Esquirol (a 30 minuts de Vic) ja que ens hi varem mudar quan tenia 14 anys. Sóc treballadora social de nens d'acollida a l'agència "Niños Latinos Unidos". He col·laborat amb el Casal des del 2004; quan em vaig mudar a Califòrnia. He estat també vocal des del 2008. He sigut la monitora del Cau.

I'm half from Barcelona and half from L'Esquirol (near Vic) as we moved there when I was 14 years old. I'm a social worker for the agency known as "Niños Latinos Unidos". I have been a Casal collaborator since 2004 when I came to California. I was an instructor for

Casal's Cau and a member of the Consell since 2008.

JOAQUIM VALLVÉ (secretari)

Vaig néixer a Barcelona. Porto més d'una dotzena d'anys vivint a Califòrnia i vuit de soci del Casal. Sóc soci d'una empresa a Mèxic on fabriquem productes de neteja. Exportem a diversos països d'Amèrica Llatina i als Estats Units, on jo porto la importació i comercialització a nivell nacional. M'he presentat secretari perquè em sembla que si es vol que el Casal faci més activitats de tot tipus, és important ajudar i participar en la execució de les idees i en la responsabilitat dels resultats, no només en els plantejaments.

I was born in Barcelona. I've been living in California for over a dozen years and have been a member of Casal for the last eight. I'm a partner of a Mexican company that manufactures cleaning articles. We export to different countries of Latin America and the US where I am in charge of importing and promotion of the products. I am a candidate for secretary because I believe that if we wish Casal to be involved with more types of activities it is important to help and be a participant in their execution and be responsible for their results, not just raising the ideas.

NORMA CRISTINA LEMOINE (tresorera)

Sóc sòcia del Casal de fa molts anys. Vaig participar activament en el Grup Dansaire del Casal en els seus començaments. He estat també vocal i comissionada pel Casal a la FASEC. Sóc dissenyadora d'arquitectura i tinc el meu negoci propi. Una de les coses que més m'agradaria veure del nostre Casal és que tingués una seu pròpia organitzada de tal manera que produís beneficis i amb això fos autosuficient per a mantenir-se; voldria veure-hi els becaris col·laborant -hi habitualment i que tingués un administrador independent i professional. També voldria veure incrementar el número de socis fent més activitats per atreure a gent de totes les edats. Si sóc elegida continuaré treballant per tot això i més.

I've been a member of Casal for many years. I participated actively with the Grup Dansaire during its initial period. I've also been a member of Consell and Casal's representative at FASEC. I'm an architect and have my own business. I would like Casal to have its own club house organized in such a manner to produce enough profits to be self sustaining; I'd like to see the fellowship students help run it with an independent professional manager. I'd also like to see more activities offered to increase the enrollment of members of all ages. If elected I'll continue working for all of this and more.

ANNA BATET (relacions públiques)

Sóc sòcia del Casal fa uns quants anys. Sóc nascuda a Barcelona a l'any 1969 on hi vaig viure fins als divuit. Acabat el COU me'n vaig anar als Estats Units en principi uns mesos per estudiar anglès, però finalment m'hi vaig quedar cinc anys més per cursar els estudis universitaris d'International Management. Després vaig tornar a Barcelona, em vaig casar amb el Brian Kamradt (també soci del Casal) i vaig estar treballant en l'àrea de comerç exterior. A l'any 1999 vam tornar als Estats Units i des d'aleshores hem estat vivint a diversos estats, Kentucky, Florida, Texas i des de fa uns anys a Califòrnia. Aquí als Estats Units he continuat la meva feina en l'àmbit d'exportacions i importacions. Tinc tres fills, la Laura, el Marc i el Miquel. Actualment, combino la feina de la llar i els nens amb la gestió de la meua pròpia distribuïdora/importadora als Estats Units de peces de roba d'empreses catalanes.

I've been a member of Casal for several

Nou Consell New Board

years. I was born in Barcelona in 1969 and lived there til I was 18. When I finished high school I came to the US at first to study English, but later I stayed on for five years to study International Management. After I returned to Barcelona and married Brian Kamradt (also a Casal member) and worked in international business. In 1999 I returned to the US and have lived in a number of places: Kentucky, Florida, Texas and lately in California. In the US I've continued my import/export business. I have three children: Laura, Marc and Miquel. At this time I combine my homemaker activities with distribution/importation of clothing from Catalan companies.

MARIUS CUCURNY (cultura)

Vaig néixer a Barcelona el 1945. Vaig créixer en una família molt unida de ceramistes industrials i vaig anar a l'escola i a la universitat de Barcelona on vaig estudiar enginyer industrial amb especialitat de Tècniques Energètiques. La meua carrera professional lligada sempre amb un interès de conèixer altres cultures, va començar el 1973 i em va portar uns anys amb empreses i projectes de tècniques de conversió i aplicació d'energies renovables a Catalunya, Balears, Noruega, Equador, Costa Rica i finalment a Califòrnia.

Actualment la meua feina es una part com a professor de llengua espanyola a l'Orange Coast College i de tecnologies del medi ambient a Golden West College i, per altra banda, de coordinador dels programes de intercanvi. Sóc membre de ATA (American Translators Association) i sóc traductor free lance de publicacions sobre medi ambient. L'any 2001 vaig fundar una ONG, Tierra Institute International, amb la idea de fomentar i facilitar oportunitats de participació a programes de mobilitat internacional, dins del tema de medi ambient i salut pública, a persones i grups amb necessitats econòmiques.

Visc amb els meus fills Jordi i Tess que m'ajuden a mantenir-me jove amb un peu a Califòrnia i l'altre entre Barcelona, on tenim família, amics i contactes professionals, i a

Eivissa on anem els estius per contemplar i gaudir del Mediterrani i de la companyia dels amics a dalt d'una muntanya.

I was born in 1945. I grew up in a very well knit family of industrial potters. I studied in Barcelona and received a university degree in industrial engineering majoring in energy technology. My professional career has always been connected to learning about other cultures. It started in 1973 and took me for a few years to companies dealing with renewable energy conversion techniques in Catalonia, the Balearic islands, Norway, Ecuador, Costa Rica and finally California.

At present my job is divided between that of Golden West College instructor and Environmental Sciences and professor of Spanish at Orange Coast College on the one hand and coordinator of the exchange programs. I am also member of ATA (American Translator Association) and free lance translator of publications dealing with the environment. In 2001 I founded Earth International Institute, a non profit organization. Its objective is to promote opportunities for international travel of persons and/or groups involved in environment and public health requiring financial aid. I live with my sons Jordi and Tess who help me stay young with one foot in California and the other in Barcelona where we have family, friends and professional contacts and Ibiza where we spend our summers to contemplate the Mediterranean with friends atop a mountain.

MONTSE JASON (activitats socials)

Vaig néixer a Reus i poc després de casar-me vaig venir a viure a Califòrnia. M'agrada molt la música, el teatre i la dansa. Havia actuat de jove a Reus. He estat sòcia del Casal des de la seva fundació i he participat en el

consell del Casal durant molts anys, havent tingut ja en el passat el càrrec d'Activitats Socials. Vaig assistir a la II Trobada de Casals d'Arreu del Món a Barcelona com a representant del Casal en el 2000 i el 2005 i he participat activament en la promoció de Catalunya a Califòrnia.

I was born in Reus and soon after I was married came to live in California. I like music, theater and dance a lot. I had been an actress in my youth. I've been a member of Casal for many years and also have held the office of social secretary for many years. I attended the Torbada de Casals in Barcelona representing Casal in 2000 and 2005 and I have worked actively to promote Catalonia in California.

ORNELLA TORRALBA (butlletí)

Vaig créixer al barri de Sants de Barcelona. Em vaig graduar a l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya. Després de treballar durant dos anys sense parar com a fotògrafa vaig decidir agafar tres mesos de vacances als EEUU. Aquest viatge ha durat uns 11 anys i escaig. Vaig finalitzar els estudis de disseny gràfic a Santa Monica College. He estat treballant durant 8 anys com a dissenyadora gràfica i fotògrafa en una companyia on la majoria de clients són llatinoamericans. Fa poc he obert la meua companyia DigicolorDesign. Fa dos anys que sóc sòcia del Casal i sóc la fotògrafa pels esdeveniments del Casal. Crec que hauríem de crear una llibreria fotogràfica per arxivar la nostra història.

I grew up in the Sants neighborhood of Barcelona. I graduated from the "Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya". After two consecutive years of seven day work weeks as a photographer I decided to take a three month vacation in the USA. That trip has now

Nou Consell New Board

lasted 11 plus years. I eventually graduated from Santa Monica College with a degree in graphic design. I have now been working for 8 years as a graphic designer in a firm serving the large local latino community. I recently opened my own company DigicolorDesign. I've been a member of Casal for two years I am a good candidate to be in charge of the "Butlletí" as well as a photographer for the Casal events. I think we should create a photo library to archive the history of our unique Casal.

EVA AYMAMI (vocal)

Sóc nascuda a Barcelona. El setembre del 2006 vaig venir a Los Angeles amb una beca Fulbright per fer un màster en Cultura i Arts Escèniques a UCLA. Em vaig graduar el 2008 i actualment sóc membre de la companyia de dansa contemporània Oni Dance; també sóc professora - lectora de català i castellà UCLA. El 2001 vaig rebre el títol de Coreografia i Dansa Contemporània de l'Institut del Teatre de Barcelona després de set anys d'estudi. He col·laborat i treballat per diverses companyies de dansa com La Fura de Braus, Les 4 Souffles, Dansa Xalesta i Toc de Retruc i he ensenyat tècniques de dansa a diferents llocs incloent la Universitat Ramon Llull de Barcelona. També tinc una llicenciatura en Antropologia Social i Cultural de la Universitat Autònoma de Barcelona.

I am a native of Barcelona. In 2001 I received the seven-year degree in Contemporary Dance and Choreography from the Institute of the Theater of Barcelona. I collaborated and performed in several dance and theater companies such as La Fura dels Braus, Les 4 Souffles, Dansa Xalesta and Toc de Retruc, and taught dance technique in distinguished schools, including series of master

classes at the Ramon Llull University in Barcelona. As a Fulbright Scholarship recipient, I received an MA in Culture and Performance from UCLA's Department of World Arts and Culture, where I researched dance as a construction of social protest. I also hold a BA in Social and Cultural Anthropology from the Autonomous University of Barcelona. Currently I am a member of Maria Gillespie's Oni Dance, and have collaborated with Los Angeles choreographers Victoria Marks, Nguyen Nguyen and Jia Jia Wu, with whom I recently performed in Pina Bausch's 2008 Fest mit Pina in Essen, Germany.

PATRICIA HERNANDEZ (vocal)

Vaig néixer a Califòrnia i he viscut en aquest estat durant gairebé tota la vida. Vaig passar un any estudiant a Barcelona durant la transició; em van encantar els catalans i la seva cultura; en aquella època vaig aprendre la llengua catalana que ara parlo amb fluïdesa. Em vaig doctorar en educació a UCLA i sóc mestra i administradora del programa d'educació bilingüe a una de les escoles de Los Angeles. He estat sòcia del Casal des del 86. Durant molts anys vaig estar de vocal de cultura i en els últims anys, tesorera. Estic molt interessada també en l'ensenyament del català a nivell universitari.

I was born in California and have lived in this state for nearly my entire life. I spent a year studying in Barcelona at the time of the transició; I loved Catalans and their culture and at that time learned to speak Catalan which now I speak fluently. I took my PhD at UCLA and am now a teacher and administrator of bilingual education in one of the schools of Los Angeles. I have been a member of Casal since 86. I was it's cultural rep for many years and lately its treasurer. I am very interesting in fostering Catalan language at a university level.

PILAR MARCH (vocal)

Treballo al sector bancari a San Clemente (Orange County, CA). Vaig néixer ja fa uns quants anys a Manresa "El Cor de Catalunya", com diem els manresans. La veritat però es que des de que vaig marxar de Catalunya per viure a França primer i després als Estats Units, sóc jo que porto Catalunya al cor. Tot i que crec en un món sense fronteres, també estic convençuda que hem d'aprendre a cultivar les nostres diferències i és d'aquesta manera que podem contribuir d'una manera més complerta a la societat d'avui. Es per això que m'agradaria ajudar més al Casal i em presento per ser vocal al consell. Gràcies pel vostre suport i confiança amb aquesta tasca.

I have been working in the banking sector of San Clemente (Orange County, Ca). I was born a number of years ago in Manresa, "the heart of Catalonia", as we Manresans call it. The truth is though that since I left Catalonia to live first in France and later in the US, it is I who carry Catalonia in my heart. Though I believe in a world without frontiers, I'm also convinced that we must learn to cultivate our differences and, in this manner contribute to more complete society today. That is why I'd like to help Casal more and become a member of its Consell. Thanks for your support and confidence in this endeavor.

ELISA DE VAL (vocal)

Vaig néixer a Barcelona l'any 1956. Vaig créixer al barri de Sarrià i a l'Eixample de Barcelona, al carrer Paris-Muntaner. Vaig escollir la carrera de mestra per la qual sempre vaig sentir vocació. Vaig viure a Holanda des de 1982-1992. Allí em vaig casar i és on va néixer la meua filla Ana. Des de l'any 1999 visc a Huntington Beach, Califòrnia, treballo a Compton on sóc mestra d'educació primària.

En arribar a Califòrnia vaig contactar amb el Casal Català a través d'una amiga, on m'he trobat com a casa, compartint el meu idioma, amics i la meua cultura que encara que hagi viscut a molts països, mai he oblidat el meus orígens, família i amics que vaig deixar a la meua estimada Barcelona. Des de fa uns anys he format part del Consell del Casal.

I was born in Barcelona in 1956. I grew up in the neighborhood of Sarrià in Barcelona's Eixample at Paris-Muntaner, where I spent my youth and became a teacher, a profession for which I always felt I had a calling. I

Nou Consell New Board ...continuació

married a man from Holland and lived in this country between 1982-1992 where my daughter Ana was born. Since 1999 I have been living in Huntington Beach and working in Compton as a grade teacher.

Soon after I arrived in California I got in touch with Casal through a friend. I felt as though I was at home there, speaking Catalan, and making new friends, sharing my Catalan cultural upbringing for even though I have lived in many locations I have never forgotten my roots, nor the family and friends I have left behind in my dear Barcelona. For the last several years I have been a member of Casal's Consell.

Actes del Casal

Reunió del 17 de gener de 2010

Assistents:

Pere Garriga, Carme Roig, Laia Vicens -Fuste, Anna Batet, Eli de Val, Ornel.la Torralba, Javier Rodríguez , Miguel Anaya I Norma Lemoine

ELECCIONS:

Es procedeix al recompte de vots de les eleccions al Consell amb el resultat de 29 vots a favor dels candidates a les diverses posicions del consell I 1 vot en contra .

Es procedeix doncs a acceptar el resultat de la votació I queda nomenat el consell del Casal amb data del 17 de gener del 2010 amb la següent composició:

President: Pere Garriga
 vicepresidència: Laia Vicens-Fuste
 Secretari: Quim Vallve
 Tresoreria: Norma Lemoine
 Relacions Publicues : Anna Batet
 Cultura: Marius Cucurny
 Activitats. Socials: Montse Jason

Actes del Casal ...continuació

Butlletí: Ornel.la Torralba

Vocals Generals: Eva Aymami, Patricia Petherbridge, Pilar Mach, Eli de Val

Laia demana afegir a l'agenda del dia una explicació sobre trobada de la xarxa nord-americana que va tenir lloc a Nova York. S'aprova afegir aquest punt.

TRESORERIA:

La tresoreria a Desembre del 2009 dona un dèficit de \$1,528.00.

No s'han rebut subvencions ordinàries per al 2009 ja que no es varen demanar a temps. Cal tenir en compte que no es rebran subvencions ordinàries Durant els propers dos anys.

Nomes s'han rebut subvencions extraordinàries per: viatge a NY Xarxa, Exposició dones escriptores, que no s'ha fet i que per tant s'hauran de tornar \$400 a la Generalitat, I \$948 que s'han rebut aquest any en referència a a la exposició Cerdà de l'any passat

En Pere Garriga pregunta si s'han fet classes de català doncs no s'han rebut factures.

La Carme Roig preguntara respecte a situació de les classes per els nens

En referència a les classes per adults, la Laia portara la llista d'adults interessats en les classes de català a Los Angeles I a Orange County.

S'acorda separar a nivell pressupostari les despeses referents a les classes de català I del cau, que actualment estan compreses en el mateix compte.

En Pere Garriga nota que hi ha estalvis d'uns \$12000 I un compte al Chase de \$4000 del cula es treuen diners per eixugar el dèficit. També hi ha un Compte al BofA amb uns \$ 6,000.

Dins del tema d'ingressos es fa menció de la publicitat al Butlletí. Es decideix que cal afegir les condicions de publicitat al Butlletí al mateix Butlletí. L,Ornella farà un anunci oferint l'espai de publicitat I comunicara el cost I condicions a qui estigui interessat. Es publicara en el Butlletí # 81. La recerca de publicitat es responsabilitat de tothom. La preparació de a publicitat serà a càrrec de l'Ornella.

La Norma proposa contactar amb Pirate's Dinner de Buena Park per a publicitat.

CALENDARI:

La Laia exposa que les activitats mensuals no han funcionat per falta d'assistència. Es limitar les activitats a un sopar de dones, un sopar de germanor I un parell d'excursions.

L'Anna fa notar que la Festa e Sant Joan va funcionar be fa un parell d'anys. Proposa que s'afegeixi aquesta festa al calendari I també proposa que es facin activitats gastronòmiques.

Segons la Laia va sentir a durant les reunions de la Xarxa, altres casals fan classes de cuina mentre es fan les paelles.

La Carme proposa contactar amb Paul Walker (Penya Barcelonista LA) per organitzar trobades per veure els partits del Barca a algun restaurant.

Calendari:

Aplec de Primavera: 25/4/2010 reservada,

Aplec de tardor: 17octubre 2010 (no reservat encara).

Festa de Nadal 5 de desembre

Dinar de dones: Brunch 7 de febrer. 12 hores. La Laia buscara un restaurant a Long Beach. L'Eli proposa el restaurant d'un museu a Long Beach.

Sopar e germanor: 11 de setembre dissabte. Lloc a decidir.

Caminades: Marc 28: Santa Monica Mountains.

Festa de Sant Joan: Dissabte 26 al vesper a la platja amb foguera. Es proposa fer-ho a Dockweiler Beach.

Castanyada: Novembre 7 al Rancho.

PAGINA WEB:

S'analitza una proposta presentada per en Marius per la construcció d'una pagina web. Aquesta proposta es escrita per un conegut d'en Marius del Golden West College. Es decideix desestimar aquesta proposta I reprendre els treballs ja començats I aturats des de fa uns mesos que va començar en Ricard.

Davant la problemàtica de l'atur en els treballs de la pagina web, es proposa parlar amb en Ricard per a reprendre aquest treball per acabar la nova pagina web.

L'Ornella es farà càrrec de parlar amb en Ricard per a reprendre les tasques acceptant que hi haurà in cert cost econòmic per acabar aquesta feina, tant per que ajudi a posar informació a la pagina així com per ensenyar als membres del consell interessats el funcionament de la pagina I com accedir-hi per canviar I afeixi informació.

S'ha de decidir quines seccions es reestructuraran a la nova pagina: Butlletí, fotos aplecs, anuncis, calendari.

També queda per a decidir el lloc on es farà la classe o classes per part d'en Ricart I l'Ornella als alters membres del consell sobre el funcionament de la pagina web.

Es proposa que la següent reunió del Consell es faci el 7 de Marc.

Actes del Casal ...continuació

CONCLUSIONS TROBADA DE LA XARXA DE BORD-AMERICA A NOVA YORK

La Laia reparteix uns fulls de conclusions sobre la reunió de la Xarxa. Els fulls inclouen idees sobre possibles activitats, per donar conèixer el casal i per a millorar la nostra independència econòmica

Es demana que aquests fulls es llegeixin. A la reunió del mes de març s'ha de parlar de les idees i conclusions que hom tingui al respecte.

PROPOSTES:

S'acorda estudiar els temes de:

Rumba Catalana

David Morgades

Exposició de la Palmira Rius

Es proposa repartir calendaris del casal: Consolat, La Espanyola, Freixenet, restaurants diversos. Es calcula un cost de \$7 per calendari, inclòs tramesa

Proposta cost anuncis al Butlletí:

Full sencer: \$ 100.00

Mig Full: \$75.00

Quart de full: \$ 50.00

Reunió 7 de març de 2010

AGENDA:

1. Lectura Acta Reunió Gener - Quim Vallvé
2. Comptes – Quotes - Norma Vargas
3. Butlletí 81 – Ornella Torralba
4. Despedida Cònsul – 28 març
5. Ajuda víctimes terratrèmols
6. Nova Web – Presentació Ricard Carreras – Pere Garriga
7. Subvenció Extraordinària – Laia Vicens Fusté
- A. Exposició: Escriptors Catalanes
- B. Exposició: Maria Andreus
- D. Exposició República
- D. Punts de Llibre
8. Sopar J. M Murià – 8 de març

ASSISTÈNCIA:

President: Pere Garriga, Vice-Presidenta: Laia Vicens-Fusté; Tresurera: Norma Vargas; Editora Butllet: Ornella Torralba; Vocal Cultura: Marius Cucurny; Vocal: Eli de Val; Col.laboradora: Carme Roig. El secretari Quim Vallvé s'ha excusat.

1. ACTA REUNIÓ 17 DE GENER

- Ornella té la còpia que li ha passat el secretari: Quim Vallvé.

- Per la seva longitud no es llegeix. La **Ornella el repartirà** entre els membres del consell per internet per comentar-los.

2. COMPTE:

- El Pere informa que en el que va d'any ha escrit xecs per un valor de \$1765. Les despeses més grans han estat el Butlletí 80 (\$755) i la subvenció del 2009 de l'exposició de dones que es va retornar a la Generalitat (\$585). La Generalitat però ha informat al Casal que ha tingut en compte altres despeses subvencionades de la reunió de la xarxa i que reembossaran al Casal uns 200 euros d'aquesta quantitat.

- Norma diu que 46 socis han pagat quotes. En falten 49 – però alguns d'ells ja no havien pagat en els últims anys.

- S'han rebut xecs de quotes del 2010 per un total de \$1210. En el 2009 les quotes van sumar \$1850. Sembla per tant falta la tercera part dels socis.

- La Norma enviarà un recordatori als socis. El Pere proporcionarà el llistat dels emails dels socis.

3. BUTLLETÍ

- La Carme presenta errors que ha trobat en el Butlletí 80. És un butlletí que ha sortit amb molt retràs i està mal maquetat. A) els articles de les pàgines 13 i 17 no estan acabats. b) No surten els noms dels articulistes en alguns casos, c) la maquetació és inconsistent. d) Hi ha espais malgastats – calendari ocupa 2 pàgines i diu poca cosa – hi ha espais buits, e) les seccions anunciats a la portada no lliguen amb els del contingut i alguns no tenen sentit.

Actes del Casal ...continuació

-El But80 malgrat tot està ben publicat. Les fotos en colors dels billets de la república de la contraportada són maques i totes les fotos de l'interior han sortit molt clares.

-Ornella explica que la manca d'articles complets podria haver estat culpa de que el But80 original que van preparar els becaires estava maquetejat pàgina per pàgina. Quan es presenta a la impremta ha d'estar en forma 'tabloid' on les pàgines primeres miren les últimes.

-La Ornella tampoc va ser la editora en cap del But80.

-Ornella explica els seus plans pel But 81.

-S'acorda publicar tres butlletins a l'any: gener, maig i setembre.

-Haurien de ser traduïts com a mínim els: a) articles, b) paraules del president, c) treu la llengua.

La versió anglesa hauria de ser en cursiva. Les traduccions es faran seguides de l'article.

-S'inclouràn noves seccions: 'El meu poble,' 'Espai infantil'. Es suprimirà el 'Calendari'.

-S'especificarà als articulistes el número de paraules de cada article per endavant.

-Les seccions i ordre que prendran en el futur, començant pel B81, serán:

1) Carta president (portada), 2) Actes, 3) Nous socis, 4) Cartes a l'editora, 5)Notícies breus, 6) Bona cuina, 7) Treu la llengua, 8) Espai infantil, 9) Articles (inclou Epítom), 10) Entrevista, 11) El meu poble (contraportada).

4. DESPEDIDA CÒNSOL

-Eli anuncia que l'Alegria és la nova presidenta del FASEC. Alegria li ha demanat que se li trameti els noms del nou consell del Casal. El **Pere** s'encarregarà de fer-ho.

-La despedida del cònsol Inocencio Arias es farà el 28 de març al Pirates Restaurant de Buena Park. La **Eli s'encarregarà de rebre les reserves i els xecs** pel sopar. El **Pere distribuirà** una circular al tothom amb aquesta presentació. Cal saber a qui es dirigirán els xecs. L'**Eli** s'encarregarà de fer aquesta pregunta.

5.VÍCTIMES DEL TERRATRÈMOL

- Ens avalarem de l'ofertament de l'Alegria de ser el punt de recollida de roba i aliments.

-El **Pere preguntarà a la Generalitat** si s'ha organitzat a nivell de Casals una col·lecta de fondos.

-Es proposa que el dia de l'Aplec de Primavera es faci una col·lecta a aquest efecte.

6. NOVA WEB

-El Pere informa que en Ricard Carreras està fent bon progrés en el disseny de la nova web.

-**Cal que tots els membres del consell li enviïn una foto.**

-Es programa la presentació per la nova web pel 28 de març a la 1 de la tarda a casa de l'Ornella, 33 Sycamore Lane, Buena Park, Ca 90621.

7. SUBVENCIÓ EXTRAORDINÀRIA PER EXPOSICIONS

- Queden pocs dies per presentar la sol·licitud per subvenció de les exposicions (24 de març data límit).

-El **Pere farà la sol·licitud** basat en les dades de pressupost de cada exposició. **Els responsables de cada exposició presentaran els pressuposts detallats al Pere.** Caldrà tenir les dades el 15 de març.

L'**Ornella** proposa que es busqui ajudes per a fer les exposicions d'altres entitats catalanes com la **Fundació de la Caixa**. Ella s'encarrega de fer això.

-Les exposicions (i els responsables) que s'acorden fer són:

-**Fira del Llibre**, 24 i 25 d'abril, a UCLA. Responsable: **Marius**.

-**Dones Escripores**, lloc i data a decidir. Responsable **Marius**.

-**Cartells de la República**, lloc i data a decidir. Responsable **Laia**.

També s'acorda demanar subvenció per la compra d'un projector: Responsable **Laia**.

8. SOPAR MURIÀ

- El Pere ha proposat un sopar per la visita de J. M. Murià, antic director del Colegio de Jalisco.

- Serà el 8 de març a un restaurant a convenir de Rosecrans Blvd, vora casa del Pere a les 7:30PM.

-La Carme Roig, en Marius Cucurny i en Quim Vallvé han expressat interès en assistir.

- El Pere els avisarà.

Actes del Casal ...continuació

Reunió de 11 d'abril de 2010

ASSISTENS:

Pere Garriga, Laia Vicens-Fuste, Ornella Torralba, Marius Cucurny, Norma Lemoine, Montse Jason, Anna Batet, Carme Roig i Quim Vallve

1-Es necessari donar d'alta la firma de la Norma per el compte del Bank of America. En Pere proposa que tinguin firma al banc en Pere, la Carme i la Norma com a tesorera. S'aprova aquesta proposta i en Pere escriurà una acta per a presentar al banc.

ORGANITZACIÓ APLEC:

1- FIRA DEL LLIBRE A UCLA:

UCLA: 10 matí fins a 6 de la tarda dissabte i diumenge. En Marius a reservat un lloc al Festival of Books. Tenim 150 punts de llibre i semblen pocs. L'Ornella proposa fer servir un escrit sobre Sant Jordi i fer imprimir mes punts de llibre.

Es proposa fer un pòster explicant la tradició e Sant Jordi de la rosa i el llibre.

Es farà un inventari dels punts de llibre que tenim en inventari.

Els nous punts de llibres portaran l'areca de la web del Casal, etc.

Dissabte 24:

En Marius i en Pere montaran el booth a les 7:30 del matí.

Anna: 10 a 2

Pere: 7:30 a 10

Rius 7:30 a 6

Montse: 11 a 3

Quim: 11 a 6

Laia: 3 a 6 Pubilla de la tarda

Norma: 2 a 6

Diumenge 25:

Laia de 7:30 a 6

Marius 7:30 a 6

Es proposa contactar amb l'Eva ja que viu a prop de UCLA.

Es presentaran:

Punts de llibre amb adreça web casal: www.casalcalifornia.org, explicació Sant Jordi com els punts de la Generalitat en anglès, castellà i català.

"Flier" explicant Catalunya centuries of tradition amb un mapa i imprimir. Quim, I Ornel.la en faran imprimir en impressora làser als despatxos de cadascú.

Actes del Casal ...continuació

Pòsters dones escriptores: Marius portara corda, paper clips double face tape.

Es farà un banner explicant Sant Jordi.

En Pere portara butlletins del Casal i fitxes d'inscripció.

L'Ornella dissenyara i farà imprimir mes punts de llibre.

Els punts de la Generalitat els portara en Pere.

S'oferiran llibres per una donació d'un dollar. A qui compri un llibre se li regala una rosa.. La Carme proposa comprar unes roses petites a Downtown. Ja es decidira qui i on es compren les roses.

Qui tingui llibres contactara amb en Pere i/o en Marius.

S'ha de fer un reportatge de la presència del Casal a UCLA per enviar a la generalitat

2. APLEC:

La Pepita no pot fer la paella.

Es necessita que algú dirigeixi.

El sofregit el faran l'Anna i la Montse.

En Marius proposa contactar en Vicent Mas per a dirigir i fer la paella. Algú ha de parlar amb ell per a demanar-li. En Pere li preguntara.

La Carme contactara amb en Pere Català de San Diego per a preguntar-li qui fan server per a fer les paelles de la Casa d'Espanya a San Diego.

Es llegeix l'organització de l'Aplec de l'any passat i es proposen els següents canvis:

Taula de llibres: Ornella, Pere , becarí

Es farà un inventari al acabar la reunió. El que falti ho comprara la Norma.

Els rotllets els faran els becaris.

Venda de tickets: Norma i becarí

Musica: Pere

Rifa: Montse I Eli

La Carme s'encarregara d'organitzar la compra del pernil a l'espanyola.

En Pere farà l'organització de la rifa I el sorteig.

3. ALTRES ASSUMPTES:

En Pere pregunta sobre la Pasqua. L'Anna explica que el "egg-hunt" del cau va anar molt be I proposa que les famílies del cau facin una donació directament al Rancho.

En Pere farà un xec a en Rancho Domínguez de \$100 I un a en Jose Reus de \$ 50 el mateix dia del aplec I se li deixara a bústia de la Allison.

Inventari:

S'ha d'actualitzar l'inventari e l'Eli que ara esta repartit entre "l'storage" I el Rancho.

Visita del IPEC que serà el 5 de Juny

Institut de Projecció Exterior de Catalunya.

IPEC Atorga el premi Batista I Roca

La Carme proposa utilitzar el Carriage Room amb un catering, degut al nombre de persones que poden venir del IPEC.

Butlletí:

Ornella: El proper butlletí serà molt petit. Hi haurà la carta del president, ja traduïda, entrevista que s'ha de traduir a l'anglès, una recepte de cuina, biografia de tots els membres del consell, llistat amb fotos dels becaris del 2010 amb una breu biografia d'ells, carrera que estan estudiant, etc. qui son els nous socis, anunci I l'acta del 7 de Marc.

Reunió 2 de Maig

ASSISTÈNCIA:

Laia Vicens Fuste, Marius, Norma, Carme Roig, Ornella, Quim

FESTIVAL DE LLIBRES A UCLA

La recaudació de diners per els dos dies va ser de \$196 de donacions.

Les roses van costar \$80 (book fare). Total \$1355 inclouint el cost del "booth". Quan fem el book fare s'ha de demanar una subvenció d'un mínim de 2000 euros.

Actes del Casal ...continuació

Hi ha una llista de gent interessada al Casal. S'ha de fer un seguiment. Fer un llistat/simpatitzants . Quant es fa una celebració s'ha de fer server aquest llistat. I després fer un seguiment.

En Sergi Perez afegirà el llistat de nous simpatitzants del Casal que es varen apuntar durant el festival UCLA.

La Laia enviarà un mail a aquest llistat agraint l'interès i presentant les activitats del Casal.

Quasi no queden punts de llibre. S'en van imprimir 1000. Es varen regular 500 roses

Varen participar 130.000 persones amb 400 autors

En Marius te noms de dues persones del LA Times per a preparar les possibilitats per l'any que ve.

Necessitem:

Una altra pubilla

Algun hereu

Samarretes el Barca

La Laia proposa fer una auca de Sant Jordi oer a col·locar al Booth a ajudar a fer l'explicació de Sant Jordi

L'Ornella proposa incloure música tradicional.

La Carme demana que costs el llogar una aula a UCLA.

Es podrien demanar DVD a TV3 de programes de geografia catalana o de Sant Jordi a Barcelona

Es discuteix sobre si seria adient de fer server aquesta fira per a promoció de la gastronomia, però es decideix

La Carme proposa que l'aplec s'organitzi en un altre cap de setmana que no coincideixi amb la Fira del llibre.

Es decideix que ens concentrem en : LLIBRES, ROSES I AUTORS.

La Norma proposa comprar canutus per a posar-hi la rosa.

Es proposa que l'any que ve la rosa s'hauria de donar de franc i aconseguir una donació per un llibre.

Es proposa demanar 1000 roses per l'any que ve.

-Netejar biblioteques particulars

-Llibres en anglès

-Es proposa fer "drives" als membres del Casal per a fer donació de llibres. Es farà amb un mail cada 2 mesos. En Marius s'encarregarà d'enviar aquest mail. També proposa que en el web del Casal es pugui posar un boto per a les donacions de llibres.

-Ja que molts dels visitants al booth demanaven autors catalans traduïts a l'anglès, es demanarà a la Caballeria que ens ajudi a contactar amb editorials o llibres, o directament per a demanar llibres a la Gene.

-Un altre tauler, prestatges, potser un altre booth, una auca de Sant Jordi, música tradicional catalana, un cartel ben fet de donacions, caixeta per a donacions, possibles activitats per a nens (punt de llibre, rosa...), ganivets per tallar les punxes de les roses, 6 mesos abans es farà un grup de treball per a dissenyar el booth, més banderes catalanes.

APLEC:

- Eva: Cal promoció de l'aplec enviant material promocional a entitats com el Consolat, oficina de cooperació, oficina de turisme, departament d'estudis Hispànics de totes les escoles i universitat del sud de Califòrnia.

- Carme proposa que es demani una donació de \$5 per que la gent s'emporti paella a casa.

- comprar caixetes per emportar paella

- posar a Flier que qui estigui interessat pot aprendre a com fer una paella. Fer un center stage amb un micro explicant com es prepara la paella. Posar-hi unes cadires per veure la cuina i la preparació de la paella. **Es proposa demanar subvenció a la Gene per un equip de so.**

Les actes s'enviaran a tots els membres del consell per mail.

Es discuteix perquè nosaltres mateixos no convidem als amics. Conclusió ens sembla que l'aplec es avorrit.

Es decideix que la propera reunió es discutirà que fer per que els aplecs siguin més divertits i fer que vingui més gent.

CLASSES DE CATALA:

L'Eva pot donar classes a LA i l'Anna Torrents pot fer les classes a UCI per els alumnes d'OC.

Butlletí. Tenim el problema de no poder enviar el butlletí en Publisher a l'Eva. L'Eva necessita rebre els articles en Word i corregir els articles en Word i tornarlos a l'Ornella perquè els posi dins Publisher.

S'aclareix com es el funcionament del "Google-group" en referència al butlletí.

L'Eva enviarà un mail al Fernando aclarint com ha de ser el funcionament dels articles i el process de les traduccions i correccions abans de la edició en Publisher que fa l'Ornella.

Bústia

A propòsit del poema “I tot plegat tot te [sic] una utilitat” per Marcos Bote

(Ref: Butlletí del Casal dels Catalans de Califòrnia [CCC], Set. 2009, N° 79, p.33/N° 80, p.12)

Per l'Eva Aymamí Reñé

Potser caldria començar amb una exposició dels fets que han culminat amb la crítica del senyor Llauredó al poema del senyor Bote.

Els poemes que es van presentar en el Butlletí n79 (pg. 33) són el resultat d'una activitat feta a la classe de Llengua i Cultura Catalana a UCLA. Com a professora em va sorprendre la qualitat dels poemes escrits pels alumnes i “poetes” que tot just començaven a aprendre català. Per això em va semblar molt bona idea, amb la prèvia autorització dels alumnes, presentar els poemes al butlletí. El poema del Marcos Bote va ser el més votat entre els seus companys i companyes i es va proclamar guanyador dels Jocs Florals'08 organitzats a la classe.

En Marcos Bote no rep el Butlletí trimestralment a casa i per tant no ha pogut llegir la seva crítica. En tot cas, com a professora i responsable de la classe de català, també em faig responsable del citat poema, i de les molèsties o malestars que li hagi pogut causar al Josep G. Llauredó.

A diferència del senyor Llauredó, jo sóc una fan entusiàstica del poema. El poema no em sembla ofensiu, sinó divertit en la manera que re-interpreta una llegenda tradicional catalana. Sí és cert que situa a la princesa en un bordell i del príncep en diu: “era el príncep del raval amb més plomes que un corral”, però crec que en Bote fa ús de la ironia i la sàtira com a recurs literari per fer una crítica als valors que s'amaguen rere els contes tradicionals. I és que és interessant que el senyor Llauredó trobi ofensiu que es facin referències a les tendències sexuals del príncep, a mi em sembla una bona manera d'obrir cert dogmatisme en els contes tradicionals a l'hora de parlar sobre altres tendències sexuals diferents de l'heterosexualitat. Els temps canvien, i trobo que avui en dia no és pas cap falta de respecte el fer notar una diferència en les preferències sexuals del príncep, o potser no ho hauria de ser.

Pel que fa a l'ús de la Bíblia com a projectil per salvar-se del drac, no entenc molt bé on és l'abús de confiança. Si en el fet que l'autor apunta a la presència de clero al bordell? O al fet que la princesa usa la Bíblia com a projectil? En el primer cas, no és el primer cop que s'insinua la corrupció moral d'alguns membres de l'església, s'han publicat nombrosos documentals que apunten aquest fet, notícies al diari, pel·lícules, etc. Em pregunto si és més greu el poema d'en Bote perquè agafa forma de poema? En el segon cas, la Bíblia com a projectil per ferir el drac em sembla a mi una sàtira no un sacrilegi. M'agradaria reiterar el sentit humorístic del poema, i em disculpo en nom d'en Marcos Bote i meu per si ha pogut ferir la sensibilitat del senyor Llauredó.

Per acabar, en la meua pròpia interpretació del poema, jo uso la paraula “sàtira” com a denúncia de comportaments que l'autor considera reprovables. El poema en qüestió és una crítica als valors masculins dominants que es troben en la majoria d'elements culturals contemporanis, per tant també i sobretot en els contes i tradicions populars. Aquests valors han col·locat la dona en una posició d'incapacitat davant qualsevol problema. Allò novedós del poema, i per la qual cosa va despertar la meua simpatia, és que la princesa no espera a ésser salvada per el príncep (en aquest cas, l'humor del senyor Bote és molt adequat, ja que el príncep està massa ocupat veient el Barça), sinó que ella mateixa “lluïta” amb el drac i se salva,

*I amb el drac mig inconscient,
Ells marxen ben contents.*

Bústia

I així acaba la llegenda feminista Per gent inconformista.

Em sembla que sí que ha estat un poema feminista i força inconformista. Una interpretació d'una llegenda tradicional per a la societat moderna. Un conte en el que la princesa no espera a que algú altre, un príncep blau, resolgui la seva situació o la salvi de la mort, sinó que ella mateixa troba les eines i els recursos per solucionar la seva vida. Per mala sort, l'eina escollida per a projectil ha estat la Bíblia, i això ha pogut ferir la sensibilitat religiosa d'en Llauradó. Potser ha estat un abús de la llicència literària de l'autor, o potser ha estat una crítica interessada a la religió, per tots dos casos, doncs, les disculpes queden demanades amb aquest escrit.

Bona lectura a tothom!

Eva Aymamí Reñé

This article was written in response to the critique by Mr. Llauradó about the poem "I tot plegat, tot té una utilitat" (and everything is useful) from Marcos Bote.

It is important to start this article by explaining what made Mr. Llauradó write the critique of the poem by Mr. Bote.

In the "butlletí" number 79 (page 33) there is a collection of poems. These poems were written as part of a class project in the Catalan class at UCLA. As a teacher, I was very impressed with the quality of the poems written by my students and "poets" as they had just started learning the Catalan language. I thought it would be a good idea, with authorization from my students, to submit these poems to the "butlletí." The poem written by Marcos Bote was the one that received the most votes from his fellow students and was the winner of the "Jocs Florals" (poetry contest) in class.

Marcos Bote does not receive the "Butlletí" at his home and thus has been unable to read the critique. As a teacher of the Catalan class, however, I feel responsible for the poem and all the misunderstandings it may have caused to Josep G. Llauradó.

Unlike Mr. Llauradó, I am a fan of this poem. I do not think that the poem is offensive. Quite the opposite, I found funny the way that it re-interprets a traditional Catalan folk tale. It is true that the princess is placed in a brothel and what he says about the prince is that he was "the biggest rooster in the coup". I believe, however, that Bote uses irony and satire as ways to critique the hidden values underneath traditional folk tales. It is interesting that Mr. Llauradó finds offensive the observations about the prince's sexual tendencies. I personally find it a good way to open dogmatism in traditional folk tales to speak about different types of sexual preferences besides the heterosexual one. Times have changed, and I believe that nowadays it is not a lack of respect to (or it should not be) point out the sexual preference of the prince.

I really do not understand the apparent lack of tact about the use of the bible as a projectile to save themselves from the dragon. Is it because the author talks about the presence of a clergyman at the brothel? Or is it about the princess using the bible as a projectile? It is not the first time that someone has written about the moral corruption of members of the church. In fact there have been numerous documentaries, movies, articles, etc, about this fact. I ask myself, It is because Mr. Bote wrote the story as a poem? I feel that the bible being used as a projectile to hurt the dragon is a form of satire and not sacrilege. I would like to point out the humorous side of the poem and I apologize in my name and in the name of Marcos Bote if the story was offensive to Mr. Llauradó.

In conclusion, I want to say that in my own interpretation of the poem I use to word satire. This poem is a critique about the dominant masculine values found in most of contemporary themes, including tales and

Bústia

popular traditions. These values have placed women in a position of incapacity when in a difficult situation. What is new about the poem and what made me sympathize with it is that the princess does not wait to be saved by the prince, who is too busy watching a Futbol Club Barcelona game (very appropriate attempt at humor by Mr. Bote) but instead she herself “fights” with the dragon and saves herself.

*And with the dragon half conscious,
They happily leave
And this is the end of a feminist tale
For non-conformist people.*

I think this has been a feminist and a non-conformist poem. It is an interpretation of a traditional folk tale for a modern society. A tale in which the princess does not wait for anyone else (a prince) to resolve her situation or to save her from death. In this poem, she herself finds the tools to save her own life. Unfortunately, the tool used as a projectile was the bible, and this has hurt Mr. Llauradó's religious feelings. Maybe it has been some sort of abuse by the author, or maybe it has been a critique about religion. In anyway we apologize

Happy reading to anyone!

Eva Aymamí Reñé

Nous Socis i Becaris New Members & Fellows

Els nous socis del Casal son:

Javier Rivero-Diaz, Mark Redhead
Pascual Franqueza i Susana Garcia, Joan Pi
Linda Hayek, Antonio & Rebeca Lopez
Damon Lawrence, Montserrat Rejos
Robert Rallo & Lila Perbescu

Becaris 2010

Enric Gustran, Veronica Nieves
Miguel Izquierdo, Sergi Perez
Javier Rodriguez, Santiago Anay
Fernan Saiz

Notícies News

VACANCES DE PRIMAVERA A MEXICALI

Quina increïble i al mateix temps boja experiència que acabo de passar!. El dissabte dia 3 d'abril un grup de 18 "seniors de High School" vam sortir amb autobús de Thousand Oaks ben d'hora al matí direcció a Mexicali, en una missió que cada any organitza una església local per ajudar a la gent més necessitada i fer treball comunitari. Vam arribar a la tarda i vam acampar. El diumenge al matí, tot el grup va anar cap el centre de Mexicali per dutxar-se, ja que el nostre campament no tenia dutxes. Mentre uns es dutxaven i els altres s'esperaven vam sentir un soroll molt profund que semblava com un tren que passés molt aprop, però el soroll semblava que vingüés de sota terra. Tot seguit va començar a tremolar el terra més i més i ens vam adonar que allò era un terratrèmol. Tots vam intentar sortir corrent cap a fora (alguns mig afeitats i amb la tovallola embolicada al cos) Mentre corriem pel passadís per sortir, els vidres de les finestres ja es començaven a trencar i es començaven a veure esquerdes al sostre. Una vegada a fora, tots ens vam agafar de mans i ens vam haver d'acotar ja que no ens podíem aguantar drets perquè el terra continuava movent-se amunt i avall, amunt i avall. Davant meu hi havia un cotxe i literalment semblava que saltés amunt i avall. La moguda va durar 1 minut i 30 segons que van ser interminables.

Quan el terra va acabar de tremolar, l'edifici de davant nostre es va enfonsar. Cosa que si hi hagués hagut algú allà sota, l'hagués pogut matar. El dia següent ens van dir que la intensitat del terratrèmol va ser de 7.2 i que l'epicentre va ser a unes 15 milles d'on erem nosaltres. Literalment, estàvem sobre l'epicentre! Era difícil predir la intensitat, ja que molts de nosaltres mai havíem tingut l'experiència d'un terratrèmol tant fort. La destrucció va ser devastadora. Ponts caiguts, els carrers inundats, tuberies trencades, sostres de cases, balcons a terra i grans esquerdes al terra. Una vista desoladora. Afortunadament, a cap de nosaltres li va passar res i el que encara és més increïble és que aquest terratrèmol que

era 10 vegades més intens que el d'Haití només va causar la mort a dues persones!

El dia següent vam començar la nostra tasca de treball comunitari. Veritablement, hi havia molta feina a fer! Enlloc d'anar a pintar el zoològic, vam anar a netejar-lo. Es podia veure fàcilment la gran destrucció que va passar allà amb moltes esquerdes al terra i parets deruïdes, illetes enfonsades etc. Ens van dir que el diumenge, quan hi va haver el terratrèmol hi havia 15.000 persones. Lògicament, quan el terratrèmol va passar, tothom va marxar corrent, deixant menjar a les taules, biberons, jaquetes, etc... així que en comptes de pintar vam netejar. Entre tots també vam recollir tots els totxos que no estaven trencats d'una llarga paret que també es va enderrocar i els vam posar en palets. 12 palets de totxos!

Com a nota humorística, els encarregats del zoològic ens van dir que s'havia escapat un cocodril i un tigre!!!!!! Tots amb una vista molt grossa!

Notícies News ...continuació

Després de tot un dia de feina forta vam anar a visitar algunes de les esglésies, i mentre arribàvem amb l'autobús, podíem veure a la canalla que sortia de les cases corrent per arribar i poder-nos saludar.

Grans rialles, emocions i abraçades al veure'ns. Cada any esperen que arribi aquesta setmana en la que grups de joves decideixen passar la setmana de vacances de l'escola ajudant als més necessitats. Vam jugar amb ells, els vigilàvem i els parlàvem de la Bíblia, cantàvem i els llegíem. Em va commoure molt veure l'agraïts que estaven amb el què tenien. Un pilota desinflatada i una corda vella els era suficient per passar una bona estona. Jugaven tots junts i compartien. Quina joia!

L'experiència d'aquest viatge ha sigut molt gratificant per molts aspectes de la meua vida i mai l'oblidaré.

SPRING BRAKE IN MEXICALLI

What a crazy yet amazing experience that I have just been through. Saturday April 3rd a group of HS seniors, some counselors and some parents left Thousand Oaks early in the morning to go to Mexicali on a mission to help needy people and do community work for the week of my spring break. We arrived Saturday afternoon and set camp. Sunday morning (Easter) as my group (about 30 people) were taking showers in the public showers in downtown, we heard a big rumble and felt what seemed to be a huge

Noticies News ...cont.

train right next to us. Soon it started shaking more and more. As the shaking was getting bigger and bigger we realized it was an earthquake. (Next day we learnt that it was a 7.2. earthquake that lasted 1:30) Chunks out of the ceiling were falling down and glass was shattering as we were running trying to make it outside. As the earth was balancing from one side to the other, everything seemed to go up and down, up and down almost like a attraction at some fair. Couldn't really think at the moment just that it had to be a very powerful earthquake. Something I heard many times before but never experienced before. The car parked next to where we were trying to stand still but we couldn't, was literally bouncing off the ground. When the earthquake stopped, we heard a crackling sound and I looked a few feet ahead of us and the top of a building came crumbling down. Something that could have killed some people if someone was standing underneath it. When the shaking stopped I honestly couldn't guess the intensity and that that it was as bad as it was. A bridge collapsed, buildings were cracked, and the streets were flooded and big cracks on the ground. It was truly a sight to see. Luckily, no one from the camp was hurt. And I find it truly incredible that this earthquake was ten times bigger than Haiti's and only three people died.

The next day we had community service and went to the zoo were the day of the earthquake, 15,000 people had been there. As we walked around picking up trash we could see that the earthquake occurred when people had been eating lunch and snacks because all the food and baby bottles were left on the tables and on the ground. We worked there all they cleaning up and piling up all the not broken bricks and putting them on crates to rebuild the wall. Huge damage at the zoo as well. After helping out the zoo, we headed over to the local churches. As our bus was getting there we saw kids run out of their homes sprinting to get over to the church to greet us. As we got off the bus they were jumping up and down with huge smiles on their faces. They are waiting for this week every year! We would play with the kids, teach them about Christ, and watch them. It is very easy to fall in love with them. They were so grateful for everything in their lives and it just amazed me how one single ratty jump rope or a flat ball was satisfying enough for them. This Mexico Mission Trip was truly amazing and rewarding in so many ways for me and I will never forget about it ever.

Anna Preston-Roig

Notícies News

CAMINADA AL WILL ROGERS STATE PARK

El dia 18 d'abril, el Casal dels Catalans va organitzar una caminada per les muntanyes de Santa Monica. Ens vam trobar a l'entrada del Will Rogers State Park, que per cert ara cobren 12 dolars per aparcar el cotxe! Un increment d'un 50% des del passat mes d'agost!. Sort que feia un dia precios de primavera però la mica de boirina no ens deixava veure el mar. Gràcies a les plujes recents la muntanya estava verda i plena de flors de mil colors. També, esclar, vam veure la diferent fauna que viu a la muntanya des de llangardaixos, a ocells, papallones i serps!!! Vam caminar per gairebé tres hores i ningú es va queixar, ni el més petit de la colla en Dieguito de quasi 6 anys. Un cop al cap de munt de la muntanya, vam treure els entrepans i vam descansar una estona tot menjant i gaudint de la magnífica vista.

HIKE TO WILL ROGERS STATE PARK

On April 18th, Casal dels Catalans de California organized a hike in the Santa Monica Mountains. A group of different ages met at the entrance of the Will Rogers State Park. By the way, now it costs \$12 to park there! unbelievable! An increase of 50% since last August! The good thing is that it was a gorgeous day of spring although the little haze did not let us see the ocean from the very top of the mountain. thanks to the recent rain, the mountain had the most beautiful colors with flowers of thousands of colors. Of course it was a perfect warm day for some of the animals that live there; from lizards to butterflies, birds and even snakes!!! We hiked for almost three hours and nobody complained, not even the youngest one, Dieguito who was not even six years old. Once we climbed to the top of the mountain, it was time to sit down, eat a sandwich or some fruit and enjoy the magnificent view.

Article *per la Montserrat Rejos*

Em dic Montserrat Rejos i vaig arribar a Los Angeles fa disset anys com mestra bilingüe d'espanyol-anglès. Tot i que tinc un nom molt català sóc filla de Madrid. Sembla ser que quan vaig néixer semblava una moreneta, com la Mare de Déu de Montserrat. Aquí als Estats Units, Montserrat no és un nom fàcil de pronunciar; sempre es deixen alguna lletra, sobretot la t del final o la del mig, però és un nom que m'agrada molt. Mont (muntanya) serrat. Ja fa molts anys els meus amics Teresa i Steve em van convidar a anar al Casal dels Catalans. Des de llavors hem gaudit de les festes i tradicions catalanes organitzades pel Casal. He de dir que m'encanten els panellots. El meu marit Daniel i jo ara tenim una bona colla de bons amics catalans. La Laia, el Damon, la Carma, La Montse Llobet, la Mercedes Miguel i molts més. És sempre un plaer de trobar-nos amb bons amics i passar una bona estona tot disfrutant d'una bona conversa i bona cuina espanyola. La raó per la que ens hem fet socis del Casal és perquè tenim una nena de 3 anys i volem que s'acostumi a conèixer a nens i nenes de diferents cultures i que conegui diferents tradicions. Al Casal sempre hi moltes activitats pels nens i mentre ells juguen i aprenen, els grans prenem una copeta de vi i gaudim d'una bona conversa.

My name is Montserrat Rejos and I came to Los Angeles to work as a bilingual teacher seventeen years ago. Despite my Catalan name I am from Madrid; as a newborn, I apparently looked like “ la moreneta” – Montserrat Black Madonna. I like my name although many people will misspell it, omitting the final t or the middle one. I like the meaning of it though, jagged mountain. Some years ago my friends Teresa and Steve introduced me to the Casal dels Catalans and since then I enjoy attending the Catalan festivities and traditional activities. I must say that I love the “panellots”. Now my husband Daniel and I have a bunch of good friends, Laia, Damon, Carma, Montse Llobet, Mercedes Miguel, and more. It is always a pleasure to mingle with others, have a good time while eating some great Spanish cuisine. I joined Casal dels Catalans mainly because I wanted my three-year old daughter to meet children of her age and make friends while she learns about different cultures and traditions. There are always interesting crafts and art projects for children while grown ups enjoy a glass of wine and a vivid conversation.

Montserrat Rejos

Poemes Poems

LA VACA CEGA

Joan Maragall (1860-1911)

Topant de cap en una i altra soca,
avançant d'esma pel camí de l'aigua,
se'n ve la vaca tota sola. És cega.
D'un cop de roc llançat amb massa traça,
el vailet va buidar-li un ull, i en l'altre
se li ha posat un tel: la vaca és cega.
Ve a abeurar-se a la font com ans solia,
mes no amb el ferm posat d'altres vegades
ni amb ses companyes, no; ve tota sola.
Ses companyes, pels cingles, per les comes,
pel silenci dels prats i en la ribera,
fan dringar l'esquellot, mentre pasturen
l'herba fresca a l'atzar... Ella cauria.
Topa de morro en l'esmolada pica
i recula afrontada... Però torna,
i abaixa el cap a l'aigua, i beu calmosa.
Beu poc, sens gaire set. Després aixeca
al cel, enorme, l'embanyada testa
amb un gran gesto tràgic; parpelleja
damunt les mortes nines, i se'n torna
orfe de llum sota del sol que crema,
vacil·lant pels camins inoblidables,
brandant llànguidament la llarga cua.

SANT JORDI GLORIÓS

Josep Maria de Segarra (1894-1961)

Sant Jordi té una rosa mig desclosa,
Pintada de vermell i de neguit;
Catalunya és el nom d'aquesta rosa,
i Sant Jordi la porta sobre el pit.

La rosa li ha contat gràcies i penes
i ell se l'estima fins qui sap a on,
i amb ella té més sang a dins les venes
per plantar cara a tots els dracs del món.

Anunci Ad

Hola a tots!

Voleu participar? Si teniu alguna informació, article o alguna cosa per comentar, i ho voleu publicar al Butlletí... Envieu informació a: ornellat@hotmail.com (Ornella Torralba, Editora del Butlletí)

Gairebé tota la informació apareixerà de manera bilingüe al butlletí, si podeu enviar els articles traduïts, millor. Si no, ja ho farem nosaltres.

També! Tindrem una secció nova (ANUNCIS) al Butlletí. Estem buscant gent, companyies, petita-mitjana empresa, que es vulguin anunciar al Butlletí. Tindrem 3 mides i preus diferents:

1. **1 PAGINA (\$150)**
2. **MITJA PAGINA (\$100)**
3. **1/4 DE PAGINA (\$50)**

(Anunci per publicació).

Formats d'entrega: Les entregues dels documents (articles, informació) poden ser a través del correu electrònic. Els anuncis poden ser entregats amb format PDF o JPG.

Si teniu algun dubte, poseu-se en contacte amb l'Ornella Torralba ornellat@hotmail.com

Hello everybody!

Would you like to participate? If you have an article or news that you would like to publish in the Bulletin... Please send the information to: ornellat@hotmail.com

(Ornella Torralba, Bulletin Editor)

We will publish most of the information in Catalan and English. It would therefore be preferable if you send the articles translated. However, if that is not possible, we will be happy to translate it for you.

Also! *We will have a new section of advertisements in the Bulletin (ANUNCIS/ADS)*

We are looking for people, companies, small-medium business, that would like to include an Ad. Here are our sizes and rates:

- 1 PAGE (\$150)**
- 1/2 PAGE (\$100)**
- 1/4 OF PAGE (\$50)**

(Ad per publication)

Formats/Delivery: You can send (articles, information) via e-mail. Ads will be in PDF or JPG format.

If you have any questions, please, contact Ornella Torralba ornellat@hotmail.com

Cuina Cuisine

LA RECEPTE DE LA Teresa Montés

Lioneses

1/2 tassa de mantega
1 cullarada de sucre
1 tassa de farina
4 ous
1 tassa d'aigua
sucre en pols
nata, crema, o gelat

Fer bullir l'aigua, la mantega i el sucre.
Afegir la farina i remenar.
Treure la massa del foc i continuar remenant,
Deixar refredar uns 5 minuts sense parar de remenar.
Posar la massa obtinguda en una batedora i afegir els ous.
Amb una cullera repartir la massa fent boletes.
Posar al forn uns 25-35 minuts a 375 F.
Punxar cada lionesa a diferents llocs i continuar al forn durant uns 5 o 8 minuts mes.
Deixar refredar.
Tallar la lionesa per la meitat reservant les dues parts.
Farcir cada lionesa amb nata, crema, o gelat i cobrir amb la part superior.
Decorar amb sucre en pols.

Bon Profit!

Cream Puffs by Teresa Montés

*1/2 cup of butter
1 tbsp sugar
1 cup flour
4 eggs
1 cup water
powdered sugar
whipped cream, custard, or ice cream*

*Boil water, butter, and sugar.
Add flour and stir.
Remove quickly from the heat and stir until the mixture is smooth.
Let it cool down for 5 minutes while stirring.
Place in a mixer, add the eggs, and mix until smooth.
Spoon dough into mounds and bake at 375 F for 25-35 minutes.
Poke each puff in several places and continue baking for another 5 to 8 minutes longer.
Cool completely.
Slice the top of each cream puff and save.
Fill each cream puff with whipped cream, custard, or ice cream.
Cover with the other half.
Sprinkle with powdered sugar.*

Enjoy!

Treu la Llengua

Per l'Eva Aymamí Reñé

Benvolgudes i benvolguts,

Després de viatjar a South Bend (Indiana) amb la Belen, el Treu la Llengua torna a Califòrnia, ara aquesta secció del Butlletí dedicada a explicacions culturals i gramaticals del català s'escriurà altre cop a Los Angeles, i més concretament a la University of California, Los Angeles (UCLA). L'Eva Aymamí pren el relleu del Treu la Llengua.

Avui parlarem de la polèmica que ha creat l'estudi "Der Ursprung donis Spanischen" realitzat per Romanistische Abteilung de la Universitat de Friburg a Alemanya, en el que s'assenyala que possiblement l'origen de la llengua castellana és el català! Carai, això m'ha fet pensar en la importància que tenen en una llengua els dialectes i com un dialecte es pot allunyar tant del seu origen com per constituir una llengua diferent. Així doncs, començarem la nova temporada del Treu la Llengua amb el tema dels dialectes del català.

Segons el Petit Atlas Lingüístic del Domini Català de Joan Veny un dialecte és la particularitat que adopta un sistema lingüístic o una llengua històrica en una àrea determinada. Els dialectes no es poden delimitar amb exactitud perquè entre l'un i l'altre sempre hi ha una franja de transició més o menys ampla. A més cap dialecte no és del tot uniforme: qualsevol dels que hi ha es pot subdividir en diversos subdialectes.

L'any 1861 Manuel Milà i Fontanals va proposar la divisió dialectal del català en dos grans blocs: l'oriental i l'occidental. Milà i Fontanals va establir uns trets distintius entre aquests dos grans blocs. La majoria d'aquests trets tenen a veure amb el sistema vocàlic, amb la morfologia i amb el lèxic.

- Dialectes del Bloc Oriental: rossellonès o septentrional, central, balear, alguerès.
- Dialectes del Bloc Occidental: nord-occidental, valencià.

BLOC OCCIDENTAL	BLOC ORIENTAL
<ul style="list-style-type: none"> • NORD-OCCIDENTAL -Pallarès -Ribagorça -Tortosí • VALENCIÀ - Septentrional - Apitxat - Meridional 	<ul style="list-style-type: none"> • SEPTENTRIONAL O ROSSELLONÈS • CENTRAL -Salat -Barceloní -Tarragoní -Xipella • BALEAR -Mallorquí -Menorquí -Eivissenc i formenterí • ALGUERÈS

Treu la llengua ...continuació

El principal tret que separa els dos blocs és la neutralització de la “a” i la “e” en les posicions àtones, que es passen a pronunciar [ə] “neutre” en el Bloc Oriental, cosa que no passa en el Bloc Occidental. El mateix passa amb la “o” i la “u” en posicions àtones es pronuncien “u” en el Bloc Oriental.

Per exemple

- Bloc Occidental: Distinció entre A-E / O-U en posició àtona:

La pronunciació de: llibre [e], pinta [a]

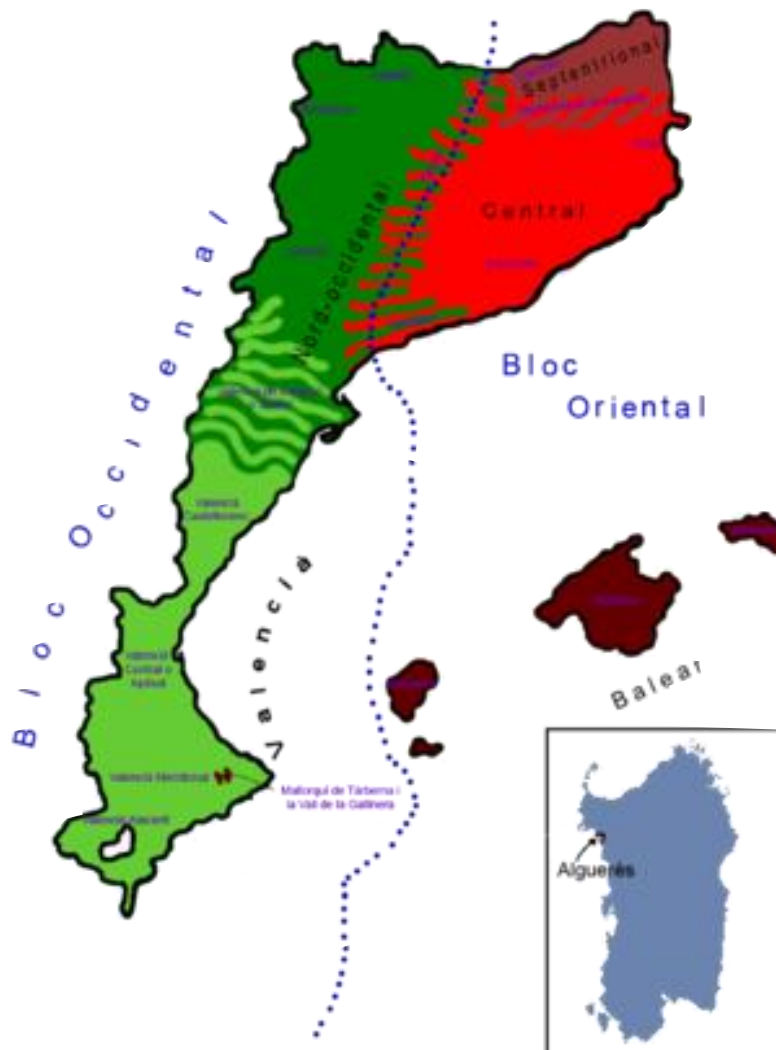
pontet [o] , puntet [u]

- Bloc Oriental: Neutralització de les vocals A-E / O- U àtones:

La pronunciació de : llibre, pinta [ə]

pontet, puntet [u]

A continuació hi ha un mapa amb les principals divisions dialectals del territori de parla catalana, és a dir, incloem l'Alguer a Sardenya, i el Rosselló (dialecte Septentrional) a França.

Treu la llengua ...cont.

Welcome everyone,

After traveling to South Bend (Indiana) with Belen for a spell, *Treu la llengua* (Stick Out Your Tongue), returns to California. Now this section of the *Butlletí* dedicated to cultural and grammatical explanations of the Catalan language will be written once again in Los Angeles, and to be more specific at the University of California, Los Angeles (UCLA).

The controversy generated by the study: “Der Ursprung donis Spanischen” of Romanistische Abteilung at Friburg University (Germany) in which it is pointed out that the possible origin of the Catalan language is Castilian, has made me think of the importance of language dialects. Thus, today we will discuss Catalan dialects.

According to Joan Veny in his book “Petit Atles Lingüístic del Domini Català” (Small linguistic atlas of Catalan), a dialect is a sum of peculiarities adopted by a linguistic system or a historical language in a specific area. Veny states that dialects do not have strict boundaries and there is always a wide transition area between them. Dialects are not uniform: any dialect can be subdivided into other sub dialects. In 1861 Manuel Milà i Fontanals proposed the division of Catalan dialects into two blocks: oriental and occidental.

- Oriental Block Dialects:** Here we can find the northern dialects of Roussillon (area in Southern France bordering Catalonia), the central dialect, the Balearic Islands dialect, and the Alguer dialect in Sardinia.

- Occidental Block Dialects:** These include are the northwestern, and the Valencian dialects.

The specific trait that distinguishes these two blocks is the neutralization of the vowels “a” and “e.” When these vowels are positioned in an atonal syllable (the weak syllables in a given word) they are pronounced neutrally in the Oriental Block and not so in the Occidental Block. The same thing occurs with the vowels “o” and “u”. In an atonal syllable they are pronounced as a “u” in the Oriental Block.

For example:

Occidental block: Difference between E-E/U when in an atonal syllable:

Ex: llibre [e], pinta [a]

Ex: pontet [o] , puntet [u]

Oriental Block: Neutralization of A-E / O- U when in atonal syllable:

Ex : llibre, pinta [ə]

Ex: pontet, puntet [u]

The map shows the major dialectal divisions in territories where Catalan is spoken. We include the city on Alguer in Sardinia, and Roussillon (Northern dialect) in France.

Entrevista Interview

ENTREVISTA AMB JOAN COMELLAS

per Carme Roig

Hola Joan, ens pots dir una mica sobre tú? Nom, on vas néixer, quan?, tens família? on viu? professió?, estàs retirat? on vius ara....

Sóc una persona normal, el meu nom és Joan Comellas, vaig néixer a Berga, Barcelona, el dia 2 d'Agost de 1933, sóc casat amb la Maria Teresa Lorente i tenim dos fills l'Alfons i l'Emili que viuen a Los Angeles, Califòrnia., Actualment, la meua sra. i jo estem retirats i vivim a Berga (el meu poble natal).

Quan llegeixes o algú et parla del CASAL DELS CATALANS DE CALIFORNIA, què es el primer que et ve al cap?

Una emoció molt gran, per nosaltres, Califòrnia és la nostra segona patria. Varem passar els millors anys de la nostra vida dintre del Casal dels Catalans de Califòrnia i tenim un bon grapat d'amics inolvidables. El Casal ens va donar ales i ganes de viure i et fa recobrar tot allò que vares deixar a casa teua, al país on vas néixer. Dintre del Casal dels Catalans et sents a Catalunya.

Vas néixer a Catalunya i ara hi tornes a viure, però entremig has viscut a altres països. Quants anys des que vas marxar de Catalunya fins que hi has tornat? On has viscut els anys que has viscut fora de Catalunya?

Vaig viure a Catalunya entre els anys 1933 i 1956. De Catalunya vaig anar a parar a Sao Paulo, Brasil fins l'any 1977 i tot seguit a Los Angeles, Califòrnia fins l'any 2002.

Com és que vas anar a para a Califòrnia?

La nostre entrada a Califòrnia fou per intermedi del meu germà Ramon, que ja feia temps veia als Estats Units. Desseguida varem saber del Casal.

Com vas conèixer el Casal?

Va ser per mediació del Sr. Agusti Guardino a l'any

1992, que si mal no recordo ens convidar a assistir a l'Aplec de Primavera d'aquell any.

Perque has tornat a Catalunya?

El nostre retorn a Catalunya fou un cop retirats. Tant la meua dona com jo, teniem ganes de poder gaudir amb salut, una mica de casa nostre.

El Casal dels Catalans et té com una persona que va dedicar el seu temps a promocionar la cultura catalana a l'exterior a través de la dansa. Vas formar i dirigir l'Esbart Dansaire a Califòrnia. Fins hi tot vas ser reconegut amb el premi Batista i Roca l'any 2003 per aquesta tasca. Com va començar? qui es va apuntar? quins records especials en tens?

A Califòrnia tingué la sort de formar el GRUP DANSAIRE CATALUNYA des de l'any 1995 fins l'any 2002 tingué alumnes molt aplicats sempre, i que es tornaren grans balladors, i gracies al Casal i en especial al Sr. Pere Garriga, el que va fer tots els passos necessaris perque l'any 2003 l' IPECC hem concedís el premi Batista i Roca, un reconeixement molt apreciat del que en guardo un gran record, i crec i tinc el convenciment de que qualsevol altre persona hauria fet i donat la mateixa dedicació i temps per la nostra cultura quan de veritat es sent i es porta a dintre el cor.

Quants esbarts has dirigit?

L'any 1952 vaig dirigir l'Esbart Queralt de Berga fins l'any 1956, l'any 1957 dirigia l'Esbart Dansaire Pau Casals a Sao Paulo Brasil fins l'any 1962, l'any 1995 tingué la sort de fundar i dirigir el Grup Dansaire Catalunya del Casal dels Catalans de Califòrnia fins el 2002, i al mateix any 2002 quan vaig retornar a Berga despres de 45 any absent i amb ja 69 anys d'edat, vaig tornar a revifar de nou el desaparegut Esbart Queralt fins l'any 2007, que va ser el primer ENTREVISTA AMB JOAN COMELLAS esbart que vaig dirigir.

Entrevista Interview ...continuació

Ha sigut aquesta la teva feina; ballar i dirigir esbarts dansaires o ho feies com a “hobby”?

Jo crec de que el cor i les tradicions de Catalunya sempre es tenen presents i si de veritat estimes a casa teva i tens com demonstra-ho, la persona, ja sigui qui sigui, ho ha de posar a la practica, jo en aquest aspecte sempre he tingut la sort de aconseguir alló que m'he proposat i la dansa i la sardana han sigut sempre la meva debilitat.

Que mes afegiries a aquesta entrevista?

Res més Carme, al Casal dels Catalans de California, donar-li le gracies per tot el suport durant tants anys , així mateix agrair a totes aquelles persones, el meu rigorós planejament d'assatjos que prou be reconèc que era rigorós, pero, com sempre, jo he sigut així i encara avui dia amb 76 anys continuo treballant amb la canalla que aprenen a ballar sardanes sota la meva direcció.

Desitjo molta salut al Casal i a tots els seus directius, mirem sempre endavant, mai enrretra. Per sort sempre hi han persones que lluitem perque la nostra llengua i la nostra cultura no caigui mai arreu I sigui reconeguda arreu del mon.

Moltes gracies Joan!

En Joan Comellas es un dels fidels socis del Casal. Tot i que fa ja vuit anys que va anar a viure a Catalunya, ell ha continuat essent soci i col·laborador del Casal i del butlletí.

Gracies per la teva fidelitat.

Interview with JOAN COMELLAS

by Carme Roing

Hi Joan, can you tell me a little bit about yourself? Your name, where were you born, when? Your family? Where do they live? What is your occupation? Are you retired? Where do you live now?

I am a very normal person. My name is Joan Comellas. I was born in Berga, Barcelona, on the 2nd of August 1933. I am married to Maria Teresa Lorente and we have two sons. Alfons and Emili and both live in Los Angeles, California. My wife and I are retired now and we moved to Berga, my hometown.

When you read something about Casal dels Catalans de California or someone talks about it, what is the first thing that comes to your mind?

It is always very emotional! California was our second country. The best years of our life were those we spent in Los Angeles and being a part of Casal dels Catalans. We made a great group of friends there. Casal helped us to get closer to our country and our culture and it helped us “to get back” everything we left behind when we left Catalonia. Casal helped us to feel very close to our native land. Being part of the Casal made us feel like we still lived in Catalonia.

You were born in Catalonia and now you live there but you lived in other countries as well. How long since you left Catalonia until you moved back? Where did you live the years that you did not live in Catalonia?

I lived in Catalonia from 1933 to 1956. From Catalonia I went to Sao Paulo, Brasil, until 1977. From 1977 to 2002 I lived in Los Angeles, California. In 2002 we moved back to Catalonia.

How come you came to Los Angeles and not somewhere else?

My brother Ramon, lived in the US for many years. He was the main reason we came to LA?

Entrevista Interview

How did you learn about Casal?

It was through Mr. Agusti Guardino in 1992, and if I am not mistaken he was the one who invited us to the "Aplec de Primavera" the spring picnic, that same year.

Why did you move back to Catalonia?

We moved back when we both retired. My wife and I were anxious to move back and enjoy with good health our native country.

Casal dels Catalans is very proud of you because you were a person who devoted many hours to promote Catalan culture through dance. You created and directed the dance group "Grup Dansaire Catalunya" and you also received an award "Premi Batista i Roca in 2003, for your dedication to promote the Catalan culture outside Catalonia. How did all this begin? When? What memories are precious to you?

In California I was very lucky to find some dedicated people who loved to dance and I created the "Grup Dansaire de Catalunya" in 1995. It lasted until 2002 when we moved back to Berga. This dedicated group of people came to the practices weekly and some of them became great dancers. The award was because of Casal and Mr. Pere Garriga who was the one presenting me for the "Batista i Roca" award, by IPECC in 2003. It was such a nice reward and I have great memories of those years in California. Although I believe that what I did came from inside my heart and anyone with the same beliefs and feeling could have done the same thing.

How many dance groups have you directed?

In 1952 I directed "L'Esbart de Queralt de Berga" until 1956. In 1957 I directed "L'Esbart Dansaire Pau Casals" in Sao Paulo, Brasil until 1962. In 1995 I was very lucky to form and direct the "Grup Dansaire Catalunya of Casal dels Catalans de California" until 2002. That same year I returned to Berga, my hometown and after 45 years of living abroad. I

was 69 years old. There, I resurrected the dance group that once I once directed: "L'Esbart Dansaire de Queralt".

Has dancing and directing and choreographing been your profession or has it been your hobby?

I believe that I always had very vivid in my heart the Catalan traditions and since I loved to dance so much, I had to share it. I always have been very lucky in whatever I put my mind to. Catalan Folk Dancing and "la sardana" have always been my weakness.

What else would you like to add to this interview?

That's all Carme. I want to thank Casal del Catalans for all the help and support throughout the years and also thank all the people who were part of the dance group for their dedication to the very strict and rigorous practice routines. This is how I am and even today at age 76, I direct groups of children that learn to dance "la sardana", the typical Catalan folk dance. I wish to Casal members and its board of directors many years of health. I'm always looking forward never back. Luckily there are always people that dedicate their time and effort to promote the Catalan language and culture around the world.

Thank you very much Joan!

Mr. Joan Comellas is one of our loyal members. Even though he moved back to Catalonia eight years ago, he still is an active member and he collaborates writing articles for our Butlletí newsletter. Thank you for being so faithful.

Carme Roig